

بررسی شیوه های معماری سبز(خانه سبز، نمای سبز، بام سبز)

نازنین عابدیان^{۱*}

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد دولت آباد، nazaninabedian1373@yahoo.com

چکیده

رشد سریع جمعیت و عدم توجه به طبیعت منجر به مصرف بیش از حد سوخت های فسیلی و در نتیجه خسارت های جبران ناپذیری به محیط زیست می شود. این موضوع به قدری اهمیت داشته که در معماری رویکرد های نوینی همچون معماری سبز ایجاد شده است. تلاش در جهت طراحی خانه های سبز با بهره گیری از انرژی های پاک و فضاهای طبیعی در آن، از راهکارهای این رویکرد است که موجب کاهش معضلات زیست محیطی می شود. از سوی دیگر بستر محیط زیست دارای الگوهایی است که گذشتگان در معماری سنتی ایران از جمله روستا ها بصورت ارتباط هماهنگ و تنگاتنگ بین بافت روستا و سایر ساختار طبیعت به کار بسته اند. به تبعیت از جهان بینی و فرهنگ اصیل ایرانی، رابطه ایرانیان با طبیعت و عناصر آن رابطه ای مسالمت آمیز و بر اساس احترام به طبیعت و همزیستی با آن بوده است. بام سبز یکی از رویکردهای نوین معماری و شهرسازی و برخاسته از مفاهیم توسعه پایدار است که از آن میتوان در جهت افزایش سرانه فضای سبز، ارتقای کیفیت محیط زیست و توسعه پایدار شهری بهره برد. استفاده کاربردی از بام ها میتواند به عنوان امکان بهره برداری بهینه از زمین های شهری قلمداد شود. هدف اصلی این تحقیق بررسی نقش بام سبز به عنوان راهبردی در جهت ارتقا کیفیت محیط زیست شهری از منظر معماری پایدار می باشد.

واژه های کلیدی: معماری سبز، خانه سبز، بام سبز، توسعه پایدار